

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กันยายน ๒๔๙๗

พระราชบัญญัติ
เหรียญราชการชายแดน

พ.ศ. ๒๔๙๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กันยายน ๒๔๕๗

โดยที่ทหาร ตำรวจ ข้าราชการ และผู้กระทำความผิดอย่าง
ทหาร หรือตำรวจได้ปฏิบัติราชการชายแดนด้วยความลำบาก
ตรากตรำ เพื่อรักษาไว้ซึ่งบูรณภาพแห่งราชอาณาจักร สมควร
ที่จะให้มีเหรียญราชการชายแดนเพื่อพระราชทานแก่บุคคลดัง
กล่าว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เหรียญราชการชายแดน พ.ศ. ๒๔๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้มีเหรียญเพื่อพระราชทานแก่ผู้ที่ปฏิบัติ
ราชการชายแดนเป็นพิเศษเกี่ยวกับการป้องกันราชอาณาจักรชน
อีกชนิดหนึ่ง เรียกว่า “เหรียญราชการชายแดน” อักษร
ย่อ ช.ด.

มาตรา ๔ เหรียญราชการชายแดนนี้มีลักษณะเป็นเหรียญ
กลม ทำด้วยโลหะสีทอง ด้านหน้ามีพระบรมรูปสมเด็จพระ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กันยายน ๒๔๘๗

พระนครบรมหาราชกาลังทรงกระทำยุทธหัตถีกับราชศัตรู ด้าน
หลังมีอักษรจารึกว่า “เราปฏิบัติหน้าที่เพื่อเกียรติยศไทย”
ตัวเหรียญห้อยกับแพรแถบสีม่วง กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ม้วน
สีขาวใกล้ขอบทั้งสองข้าง ข้างบนมีเข็มโลหะรูปคทาจอมพล
จารึกอักษรว่า “ราชการชายแดน”

มาตรา ๕ เหรียญราชการชายแดนนี้จะพระราชทานแก่
ทหาร ตำรวจ ข้าราชการ และผู้กระทำหน้าที่อย่างทหารหรือ
ตำรวจ ซึ่งเจ้ากระทรวงหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวง
หรือหน่วยทหาร หรือตำรวจสั่งให้ปฏิบัติราชการชายแดนเป็น
พิเศษเกี่ยวกับการป้องกันราชอาณาจักร และได้ปฏิบัติสมความ
มุ่งหมายของทางราชการ ทั้งได้ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย
อันดี

มาตรา ๖ ให้ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญราชการชายแดน
ได้รับสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมาย ขอบบังคับ และระเบียบแบบ
แผนของทางราชการ

มาตรา ๗ ถ้าผู้สมควรได้รับพระราชทานเหรียญราชการ
ชายแดนวายชนม์เสียก่อนได้รับพระราชทาน จะได้พระราช

เล่ม ๓๑ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กันยายน ๒๔๕๗

ท่านแก้ทาบทาโดยธรรมคนใดคนหนึ่งของผู้หนึ่งเพื่อเป็นเครื่องระงับถึงความผิดของผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว แต่ทาบทาผู้หนึ่งห้ามสิทธิที่จะประดับไม้

มาตรา ๔ เหยี่ยุทธการชายแดนนี้พระราชทานให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ผู้รับ เมื่อผู้ได้รับพระราชทานวาสนม ให้ทาบทาโดยธรรมรักษาไว้เป็นตระกูล ถ้าผู้ได้รับพระราชทานกิด ทาบทาโดยธรรมที่ดี กระทำความผิดร้ายแรงหรือประพฤติดนไม่สมเกียรติอาจทรงเรียกคืนได้ ถ้าส่งคืนไม่ได้ด้วยประการใด ๆ ภายในกำหนดหนึ่งเดือน ต้องใช้ราคาเหยี่ยุนั้น

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจระเบียบเกี่ยวกับการประดับเหยี่ยุน และกรณีที่จะให้ประดับเหยี่ยุน

ระเบียบนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ .

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กันยายน ๒๔๕๗

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ทหาร ตำรวจ ข้าราชการ และผู้กระทำหน้าที่อย่างทหารหรือตำรวจได้ปฏิบัติราชการขายแดนด้วยความลำบากตรากตรำ เพื่อรักษาไว้ซึ่งบูรณภาพแห่งราชอาณาจักร สมควรที่จะให้มีเหรียญราชการขายแดนเพื่อพระราชทานแก่บุคคลดังกล่าว จึงจำเป็นต้องให้มีกฎหมายว่าด้วยเหรียญราชการขายแดน